

Besluit tot wijziging van het Besluit herziening en intrekking uitkeringen

Het Landelijk instituut sociale verzekeringen,
Gelet op artikel 22a van de Werkloosheidswet, 30a van de Ziektewet, 36a van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, 18 van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen, 16 van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten en 11a van de Toeslagenwet;

Besluit:

Artikel I

In de bijlage bij het Besluit herziening en intrekking uitkeringen vervallen de volgende passages.

'In die gevallen waarin het uitvoeringsorgaan op de hoogte was van het feit dat ten onrechte uitkering werd verstrekt en het uitvoeringsorgaan daar niet binnen zes maanden adequaat op heeft gereageerd wordt de op de beslissing tot herziening of intrekking volgende beslissing tot terug- en invordering beperkt tot zes maanden nadat het uitvoeringsorgaan duidelijk was dat er redenen waren tot herziening of intrekking van de beslissing.'

'Uitlooptermijn bij schatting

Het beleid inzake het hanteren van een uitlooptermijn bij intrekking of herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering bij vaststelling van afname van arbeidsongeschiktheid wordt gehandhaafd. Eveneens blijft gehandhaafd het beleid inzake het hanteren van een uitlooptermijn bij definitieve vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid na toekenning van uitkering op basis van voorlopige gegevens per einde wachttijd.'

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 augustus 1998.

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst.

Amsterdam, 22 april 1998.

J.F. Buurmeijer, voorzitter.

Toelichting

De eerste vervallen passage heeft betrekking op de zogenaamde zes-

maanden-jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep, op grond waarvan de terugvordering wordt beperkt indien het uitvoeringsorgaan niet voldoende alert heeft gereageerd op signalen dat de uitkering ten onrechte is betaald. Gezien het feit dat er geen jurisprudentie is die verplicht tot continueren van het beleid zoals dat is gevormd op grond van de regelgeving zoals deze luidde voor inwerkingtreding van de Wet boeten, maatregelen en terug- en invordering sociale zekerheid (BMT), is besloten dit deel van het beleid te laten vervallen.

De tweede passage kan vervallen doordat voldoende duidelijkheid bestaat over het beleid bij intrekking of verlaging van uitkering in verband met vermindering van de arbeidsongeschiktheid op grond van het Besluit einde wachttijd en uitlooptermijn WAO, WAZ en Wajong en het beleid inzake verstrekking van voorschotten per einde wachttijd.

Amsterdam, 22 april 1998

J.F. Buurmeijer, voorzitter.